

[Holstein.]

ikke som økonomisk Tillidsmand for danske statsro Borgere.

Jeg vil i denne Forbindelse ikke undlade at spørge det ærede Medlem Hr. A. Svensson, som stadig har ført Kravet frem om Sanering til Bunds af de økonomiske Forhold i Sønderjylland, hvorledes det ærede Medlem tænker sig dette Krav honoreret. Thi det er da altfor nem Gerning at agitere for et saadant Krav uden i mindste Maade at være i Stand til at angive, hvorledes det skal kunne honoreres. Det konservative Folkeparti har ikke villet være med til at sanere Landbruget og Smaaerhvervene i Sønderjylland og i det øvrige Danmark ved Hjælp af Kronesenkning, det vil heller ikke være med til en tvungen almindelig Rentesenkning, vil heller ikke være med til en omfattende finansiel Nedsækering — har i hvert Tilfælde ikke hidtil villet det. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu læser de saakaldte Regeringspartier, altsaa de 2 parlamentariske Blokpartier, og Venstre Teksten for Brud paa Valgtilsagn, vil jeg dog gerne have Lov til at minde det ærede Medlem om, at de Konservative gik til Valg og førte Valgkampagnen paa en eneste Haan mod Venstres finansielle Tilpasnings- og Nedsækkingskrav. At de gav Tjenestemændene gyldne Tilsagn om, at der ikke skulde røres ved Lønninger, ikke røres ved sociale Udgifter, ikke røres ved de store Poster paa Finansloven, ikke i hvert Fald med de Konservatives Støtte og Medvirkning — det bør det ærede Medlem ikke glemme nu. Thi efter at de Konservative indsaa, at deres Valutapolitik logisk, rationelt og praktisk-økonomisk savnede enhver Begrundelse, fordi de Herrer jo har villet være med til en Shilling-Krone til 20 Kr. for 1 Pund Sterling — det var ærlig Valutapolitik, det var ærlig Kronepolitik, men hvad der var under det, var uærlig og falsk Valutapolitik —, efter at de indsaa, at denne Politik — hvis Aarsager jeg fuldt ud kender, jeg ved, hvad det er for Kredse, der har dikteret det ærede Medlem Hr. Christmas Møller denne Politik — var uholdbar, men alligevel følte sig bundet af den, og derfor maatte de markere, at de vilde noget — hvad gjorde de saa efter Storforslaget, men, som sagt, ikke før Valget og i Valgkampagnen? Saa stjal de Venstres finansielle

Tilpasnings- og Besparelspolitik, og det er den, de nu kører op med, som om det var den egentlige konservative Krisepolitik. Men Forholdet er det, at hverken denne Politik eller en virkelig erhvervsøkonomisk Tilpasningspolitik ad valutamæssig Vej vilde de Konservative høre Tale om under Valgkampagnen. En omfattende Rentesenkning er de ogsaa Modstandere af, Krisefondslovene har de stemt imod, der er overhovedet ikke den Del eller Ting eller Love af nogen Betydning, som de ikke har stemt imod i denne Samling. Da de altsaa havde afskaaret sig selv fra at betræde farbare Veje, har de i den forløbne Rigsdagssamling i Virkeligheden kun haft eet Middel at henvise til, efter at de Hovedveje, som Partiet Venstre havde anvist, var blevet afvist af det ærede Medlem og hans Parti, eet Hovedmiddel — og formentlig ogsaa det eneste Hovedmiddel —, som de har at føre i Marken til Virkeliggørelse af det ærede Medlem Hr. A. Svenssons saakaldte økonomiske Sanering til Bunds i Sønderjylland, nemlig Kravet om en aktiv Handelspolitik. Men ogsaa her maa det være mig tilladt at minde det ærede Parti og dets Ordfører om, at heller ikke paa dette Omraade har de i fjerneste Maade antydet — udover at de har sagt, at de ønskede Handelstraktaterne en bloc opsagt —, hvad de ønsker ført igennem, hvad det er for Handelstraktater, de vil have og med hvem og hvorledes, ikke et Ord udover, at de vil Opsigelse af Handelstraktater og saa Talemaaden: Aktiv Handelspolitik — intet andet. Saa ogsaa her tør jeg sige, som Venstres ærede Ordfører med Rette har hævdet, at den konservative Politik har været overmaade gold og negativ. Men hvis det altsaa er Tilfældet — og alt i deres Valgkampagne og i Tiden derefter tyder paa, at det er det —, at Partiet ikke har andet Krisemiddel, som finder Naade for dets Øjne, end den aktive Handelspolitik, saa vil jeg bede det ærede Medlem Hr. A. Svensson om at give os Besked om, hvorledes Forholdene i Sønderjylland vil kunne saneres til Bunds gennem en saakaldt aktiv Handelspolitik. Og hvis der er andre Veje til Maalets Opnaaelse, altsaa Sanering til Bunds, som det ærede Medlem Hr. A. Svensson hidtil har hemmeligholdt, beder jeg det ærede Medlem om